

Wakacje u babci

✎ Violet Otieno

🔗 Catherine Groenewald

📧 Aleksandra Migorska

😊 polska

|| nivå 4

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Wakacje u babci

Skreven av: Violet Otieno

Illustrerad av: Catherine Groenewald

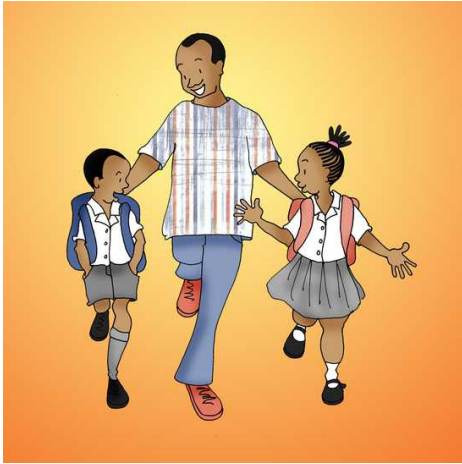
Översatt av: Aleksandra Migorska

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<http://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv)

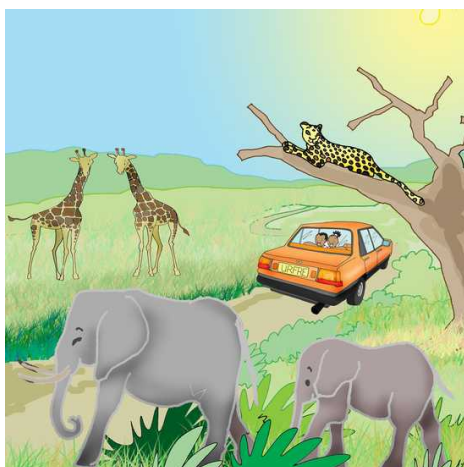
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Odongo i Apiyo mieszkali z ojcem w mieście. Nie mogli doczekać się wakacji – nie tylko dlatego, że w czasie wakacji szkoła była zamknięta, ale przede wszystkim dlatego, że w czasie wakacji odwiedzali babcię. Babcia mieszkała w wiosce rybackiej nieopodal jeziora.

Odongo i Apiyo byli tak przejęci wyjazdem do babci, że nie mogli zasnąć. Poprzedniego wieczoru spakowali się i przygotowali na długą podróż do wioski. Całą noc rozmawiali o wakacjach.

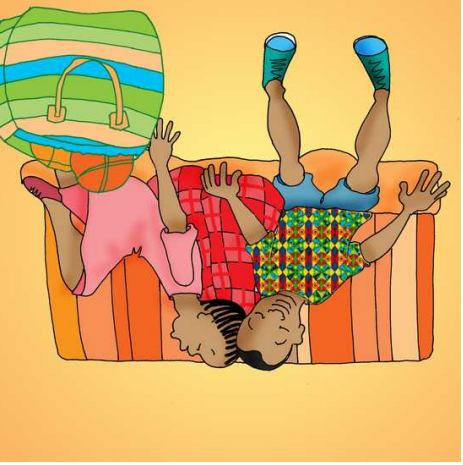

Wczesnie rano wyjechali z tatą samochodem. Mijali góry, dzikie zwierzęta oraz plantacje herbaty. Po drodze liczyli samochody, które ich mijały i śpiewali piosenki.

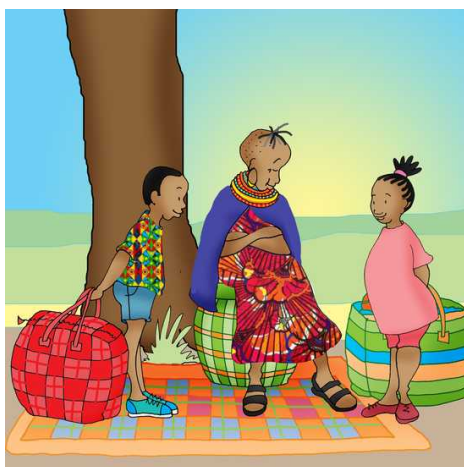
Gdy Odongo i Apiyo wrócili do szkoły, opowiedzieli swoim kolegom i koleżankom o wiosce. Niektóre dzieci lubiły życie w mieście. Inne myślały, że wioska jest lepsza. Jednak najważniejsze jest to, że wszyscy zgodnie uznali, że babcia Odongo i Apiyo jest wspaniała!

Po pewnym czasie dzieci zmęczyły się i zasnęły.

Odongo i Apiyo mocno uściśnił babcie na pożegnanie.

Gdy dotarli na miejsce, Tata obudził Odongo i Apiyo. Babcia Nyar-Kanyada odpoczywała na macie pod drzewem. Była piękną i silną kobietą. Nyar-Kanyada w języku Luo oznacza „córka ludu Kanyada”.

Ojciec przyjechał, żeby zabrać dzieci do domu, ale one nie chciały wyjeżdżać. Błagały Nyar-Kanyada, aby wróciła z nimi do miasta. Babcia uśmiechnęła się i rzekła: „Jestem za stara na życie w mieście. Będę na was czekała, do waszej następnej wizyty”.

Nyar-kanyada powitała ich w swoim domu tańcząc i śpiwając z radości. Jej wnuki były przejęte, gdy wręczały jej podarunki z miasta. „Najpierw otwórz mój prezent!” – powiedział Odongo. „Nie, najpierw mój!” – przekrzykiwała go Apiyo.

Niestety, wakacje skończyły się szybko i dzieci musiały wracać do miasta. Nyar-kanyada dała Odongo czapkę, a Apiyo sweter. Spakowała im też jedzenie na drogę.

Po otwarciu prezentów, Nyar-Kanyada pobłogosławiła wnuki w tradycyjny sposób.

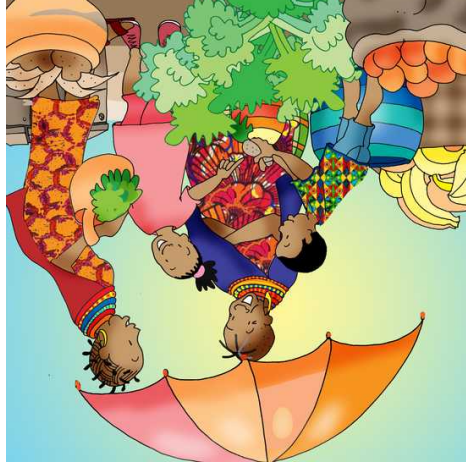
Pod koniec dnia pili razem herbatę chai i pomogli babci policzyć pieniądze, które zarobiła.

Potem Odongo i Apiyo wyszli na zewnątrz. Bawili się ganiając motyle i ptaki.

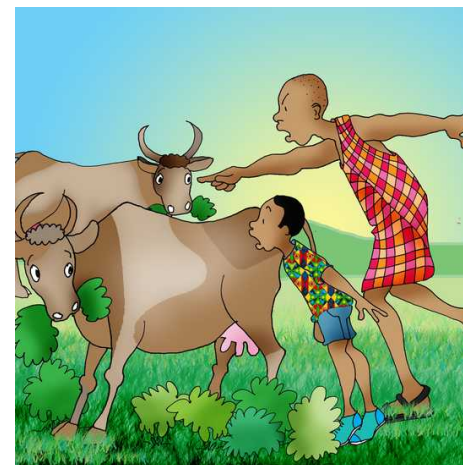

Inym razem dzieci udały się z babcią na targ. Babcia miała stoisko, na którym sprzedawała warzywa, cukier i mydło. Apiyo lubiła podawać klientom ceny, a Odongo pakował zakupione przez klientów produkty.

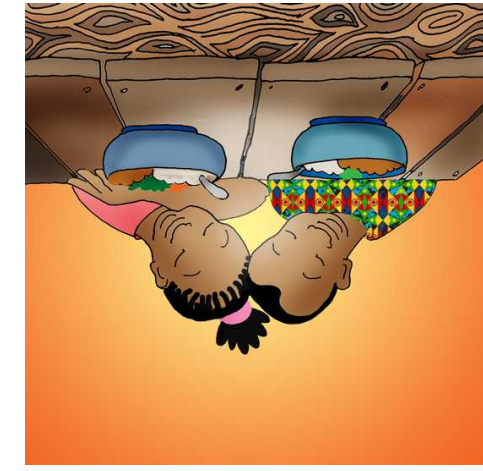

Wspinali się na drzewa i pluskali w wodzie jeziora.

Pewnego ranka, Odongo zabrał krowy babci na pastwisko. Krowy wbiegły na pole sąsiada. Sąsiad był zły na Odongo i zagroził, że zatrzyma krowy jeśli będą zjadać jego rośliny uprawne. Od tej pory chłopiec dbał o to, aby krowy nie sprawiały żadnych problemów.

Po zmróku, wrócili do domu na kolację. Nie skończyli jeść, bo zasnęli przy stole!

11

Nyar-kanyada nauczyła wnuki jak przyrządzać delikatne ugali z gulaszem. Pokazała im też jak robić ryż kokosowy z pieczoną rybą.

14

Następnego dnia ojciec pojechał z powrotem do miasta, zostawiając dzieci z babcią Nyar-Kanyada.

Odongo i Apiyo pomagali babci w pracach wokół domu. Nosili wodę i zbierali drewno na opał. Zbierali jajka od kur i warzywa z ogrodu.